

Vilhelmus Froelichius Tiguri natus & educatus fuit. Is primò artificium manuarium dicit, atq; Architectonicam exercuit. postea militiam secutus sese ad Franciscum Gallie regem contulit, atq; paulatim apud regni proceres innotuit. Erat is proceræ staturæ homo, præterea membris robustissimis insignis. accedebat & singularis prudentia, cum adiuncta facundia. Itaq; in prælijs prouidus & strenuus semper extitit. Cum autem Tigurini externam militiam inhibuissent, atq; Vuilhelmus Catholicæ religionis esset, patriam reliquit, & Solodori habitare cœpit. Habebat eius tempore Carolus Imperator perpetuum ferè cum Gallis

ob Mediolanense ducatum bellum: in eo Vuilhelmus ordines duxit, ac tandem Heluetiorū copijs præfectus ob uirtutes fuit. Potissimum uerò eius laus Anno salutis millesimo quingentesimo quadragesimo quarto in Pedemontana regione ad Ceresolam apparuit. Tum enim Vastius Mediolanensis gubernator ingenti exercitu progressus, cum Heluetijs & Gallis de rei summa prælio decernere statuit. Habebat Vuilhelmus tredecim signa Heluetiorum secum. aderat & equitatus Gallicus. Hostium erant uiginti millia selectissimorum militum, qui in Germania maiori ex parte stipendio conducti erant. Itaque Vuilhelmus suos cohortatus maiorum gloriam proposuit, & ut strenuè cum Lantzigeris suo exemplo pugnarent, obtestatus est. Prælio utrinque magno animo inito, tandem uictoria Vuilhelmo celsit. Eo tempore Galli Lantzigeros præsentés delere statuerant. Verùm Vuilhelmus intercedens supplices recepit, & postea nudos albo bacillo in patriam remisit. Eius uirtutes cum Franciscus rex intellexisset, eum equitem auratū constituit, multis opibus exornauit, atq; inter domesticos nobiles ascitū corporis sui custodiæ præfecit. Erat etiam per totā Heluetiam huius Vuilhelmi uirtus celeberrima. unde optimi quicq; milites ad eum ex patria confluebant, & eius consilio adiuti eandem belli gloriam acquirere conabantur.